

Pozdrav

Píseň 309, sloky 1-3 (Lásku Syna Božího)

1. Lásku Syna Božího, Pána Jezu Krista,
krále kněze věčného ctěte srdce lidská.
Velmi nás zamiloval, beze vsí lítosti
za nás se obětoval z pouhé své milosti.
2. Soudce ustanovený, kněz, král spravednosti,
proroky osvědčený, plný nevinnosti,
soudu ráčil se poddat, Bohem zřízenému,
dobrovolně se vydat člověku hříšnému.
3. Ohavnou smrt na se vzal, svatým Bohem kletou,
velikou pokutu dal za hřích lidstva: krev svou,
když se na kříž dal přibít; ač je Pán všech pánů,
nechtěl z kříže sestoupit pro naši záchranu.

Introit a modlitba

Lukáš 22,1-20 a Izaiáš 25,6-8a

Píseň 22, sl. 8 (Bože, můj Bože, proč's mne opustil)

8. Od tebe chvála má, když dlítí smím
ve shromáždění velkém obětním,
a sliby své před těmi vyplním, kdo se tě bojí.
Jíst budou chudí u stolu Božího až dosyta,
a ti, kdo hledají ho, chváliti budou srdcem Nejvyššího již na věky.

Lukáš 22,21-38 a Izaiáš 53,11b-12

Píseň 468, sl. 1-2 (Křesťané pravdy Boží)

1. Křesťané, pravdy Boží praví milovníci,
pro Kristovo učení násilí trpící,
přijmětež potěšení z jeho zaslíbení,
abyste byli stáli v těžkém pokušení.
2. Vezměte ku příkladu jeho život svatý,
jenž, jsa Pán všemohoucí, nebyl lidem vzácný;
strast, bolest i chudobu milerád podstoupil,
aby nás z věčné bídy tak hříšné vykoupil.

Lukáš 22,39 -53 a Izaiáš 51,22

Píseň 326, sl. 3 (3) (Jezu Kriste, tobě díky)

3. Ty jsi, Pane, bdělý strážce, jenž myslí věrně na své stádce,
tvá láska všechny objímá.
V postu, modlitbě a bdění ses chystal na své utrpení,
tvé oko nikdy nedřímá.
Jsem mdlý a nemám sil, však tys mě probudil,
abych nevzdal, můj Ježíši, boj zítřejší,
jenž čeká na tvé nejbližší.

Lukáš 22,54-71 a Izaiáš 50,5-7a

Píseň 310, sl. 6-7 (Šel přes potok Cedron k hoře)

6. Dej pomoc k následování tě v zdejších utrpení, vděčnu být za vykoupení
a od d'ábla zproštění, tebe se vždy přidržeti, v tvých šlépějích kráčetí,
7. abychom za tebou jdouce, na tě vždycky hledíce, došli místa rozkošného,
utěšení věčného, kde ty již s Otcem kraluješ, na věky víc neumřeš.

Lukáš 23,1-25 a Izaiáš 52,13-15

Píseň 2, sl. 1 a 4 (Proč se tak bouří národové)

1. Proč se tak bouří národové zde a lidé marné věci v mysli mají?
Oč jejich vládcům v tajných radách jde a nač si stále tady jenom hrají?
"Hospodinovy svazky roztrhněme!", hřímají směle v nadutosti své,
"Pomazeného jeho zavrhněme, jho jejich shodme!", druha tak druh zve.
4. Nuž králové a zemští soudcové, teď srozumějte již a poučte se!
K své službě Hospodin vás ještě zve, v bázni se třeste, též však veselte se.
Líbejte Syna, aby ani málo, hněv jeho nevzplál cestou k zkáze vám.
Blažení všichni, kterým nepřestalo doufání v něho svítit navzdor tmám.

Lukáš 23,26-43 a Izaiáš 53,3-5

Píseň 324, sl. 1 a 4 (Pane, ty jsi hoden chvály)

1. Pane, ty jsi hoden chvály, chci ti zpívat ze všech sil.
Tebe za mne rány pálí, za to, co já zavínal.
Z duše mizí stará tíž, když se ke mně přiblížíš;
lidskou křížovaný zlostí po mně toužíš v mé nízkosti.
4. Vírou držet se tě, Pane, to je nejlepší, co znám.
Milost tvá ať se mi stane, k tobě ruce pozvedám,
k tobě, který z kříže teď dáváš i mně odpověď:
„Znám tvé žaly. V pokoji jdi. Tvoje hříchy odpouštím ti.“

Lukáš 23,44-56 a Izaiáš 53,7-10

Píseň 314 (Pán Kristus, Syn Boží věčný)

1. Pán Kristus, Syn Boží věčný, přišel mezi lid nevděčný,
evangelium jim kázal, Otce svého vůli hlásal.
2. Činil divy převeliké. Jimi z pokuty všeliké
věrné své vysvobozoval, d'áblovy moci zprošťoval.
3. Vymítav mocně d'ábelství, ruší v nás jeho království,
jehož se on lstivě ujal, když prvního člověka jal.
4. Ale Kristus, Adam nový, napraví pád ten hotový,
Zápasil s ním, jemu místa nikde nedává dojista.
5. Zdolal oděnce silného, zabral dům i kořist jeho,
království své vysvobodil, aby moc svou v ně uvodil.
6. Ještě to i podnes činí, při kom sobě kdy umíní,
že z něho d'ábla přezlého vymítá i skutky jeho.
7. Duchem svatým obdaruje, slovem víry osvěcuje,
království své v něm vzdělává, víru spasitelnou dává.
8. Ó činiž v nás své království, vymítej každé d'ábelství!
Dej, ať nad zlým vítězíme, dokud na světě bydlíme.

Večeře Páně

Modlitba a požehnání

Píseň 322,1-2 (Ó Beránku nevinný)

1. Ó Beránku nevinný, jenž za nás na kříži umřel,
naš rukojmě jediný, trpělivost velikou's měl.
Na sebe's hříšných mzdu vzal, by žádný z nás nezoufal.
Smiluj se nad námi, ó Jezu, ó Jezu.
2. Ó Beránku nevinný, jenž za nás na kříži umřel.
Naš rukojmě jediný, trpělivost velikou's měl.
Na sebe's hříšných mzdu vzal, by žádný z nás nezoufal.
Rač nám dát pokoj svůj, ó Jezu, ó Jezu.

PAŠIJE

PODLE EVANGELISTY LUKÁŠE

